

ΤΟ ΠΑΝΑΓΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

"Τούτο δε είπεν περί του Πνεύματος"

Ο Χριστός την τελευταία ημέρα της εορτής της Σκηνοπηγίας έκανε την αποκάλυψη πως ο ίδιος είναι η πηγή της ζωής. Επειδή θα έφευγαν οι άνθρωποι για τον τόπο τους, τα λόγια του Χριστού ήταν γι' αυτούς εφόδια σωτηρίας. Ο Κύριος είπε πως όποιος διψάει, να έλθει σ' Αυτόν και ποτάμια ζωντανού νερού θα ρεύσουν από την κοιλιά του (Ιωάν. 7,38). Η λέξη "κοιλία" σημαίνει την καρδιά. Προφανώς το ύδωρ εδώ είναι η χάρη του Αγίου Πνεύματος. Ο Κύριος είναι αστείρευτη πηγή της χάριτος του Αγίου Πνεύματος. Όταν το Άγιο Πνεύμα εγκατασταθεί στην καρδιά του ανθρώπου, αναβλύζει συνέχεια τα χαρίσματα και τις δωρεές Του. Το είπε άλλωστε και στη Σαμαρείτιδα "το ύδωρ ό δώσω αυτό γενήσεται εν αυτό πηγή ύδατος άλλομένου εις ζών αιώνιον" (Ιωάν. 4,14), δηλ. το νερό που θα του δώσω, θα γίνει μια εσωτερική πηγή νερού που θα αναβλύζει την αιώνια ζωή.

Ο Χριστός έγινε αιτία να λάβουμε το Άγιο Πνεύμα

Ο Χριστός έγινε ή απαρχή του καινούργιου ανθρώπου, δηλ. της ανανεωθείσης ανθρωπίνης φύσεως. Με το θάνατο και την Ανάσταση Του καθάρισε το ανθρώπινο γένος από την αμαρτία και κατέστησε την ανθρώπινη φύση αξία να δεχθεί μόνιμα τη χάρη του Αγίου Πνεύματος. Προηγούμενος ο προπάτοράς μας Αδάμ με την παρακοή του στο θέλημα και στην εντολή του Θεού απώλεσε την χάρη του Αγίου Πνεύματος και αμαύρωσε το κατ' εικόνα. Τότε ολοκληρω η ανθρώπινη φύση έχασε το θεόδοτο αγαθό της χάριτος του Παρακλήτου. Γι' αυτό ο Κύριος έγινε άνθρωπος, για να ριζωθεί στον καθένα μας ή χάρη Αγίου Πνεύματος. Στους προφήτες, γράφει ο άγιος Κύριλλος Αλεξανδρείας, έχουμε απλώς μια πλούσια έλλαμψη και δαδουχία του Αγίου Πνεύματος, που τους έδωσε την ικανότητα να καταλάβουν τα μέλλοντα και τη γνώση των κρυπτών μυστηρίων του Θεού. Όσοι πιστεύουν στο Χριστό και γίνονται μέλη της Εκκλησίας Του δεν παίρνουν απλώς και παροδικά το Άγιο Πνεύμα αλλά μόνιμα, και μάλιστα γίνονται και ναός Του. Είμαστε ναός "του εν ήμιν Αγίου Πνεύματος" (Α' Κορ.6,19).

Σημάδια του Αγίου Πνεύματος

Το Άγιο Πνεύμα, αναφέρουν οι "Αποστολικές Διαταγές", σ' αυτούς που το απέκτησαν, παραμένει συνέχεια μέχρις ότου παραμένουν κι αυτοί άξιοι και καθαροί. Ενώ αντίθετα από όσους χωρίζεται, συμβαίνει το έξής οι άνθρωποι γίνονται έρημοι της χάριτος του Θεού και επιρρεπείς στα πονηρά πνεύματα.

Το Άγιο Πνεύμα ευρίσκεται παντού και γεμίζει τα πάντα, αλλά μόνο στους άξιους δείχνει τη δύναμή Του. Πού έπιφοιτά ό Παράκλητος; Δεν έπιφοιτά στους απίστους ούτε στους φιλόδοξους ούτε στους ρήτορες ούτε στους φιλοσόφους ούτε σ' εκείνους που έχουν μεγάλα ονόματα ούτε στους ανόμους, αλλά στους ταπεινούς και σ' εκείνους που έχουν καθαρή καρδιά. Σκηλώνει σ' αυτούς που έχουν απλό λόγο και απλούστερο βίο, που η γνώμη τους είναι καθαρή κι απλή κι αποφεύγουν τη δόξα. Τό Άγιο Πνεύμα είναι το δώρο της ελευθερίας μας που μας χάρισε ο Χριστός μετά την Ανάσταση Του.

Στην Εκκλησία υπάρχει το Άγιο Πνεύμα

Μέσα στην Εκκλησία μπορούμε να διατηρήσουμε μόνιμα τη χάρη του Αγίου Πνεύματος με την προσευχή, την άσκηση και με το υπερφυέστατο μυστήριο της θείας Ευχαριστίας. Στους πιστούς δέ δίδεται "δόση" της χάριτος, αλλά το πλήρωμα της χάριτος κι ανάλογα με την εσωτερική μας κάθαρση το διατηρούμε. Άλλος το διατηρεί τριάντα τοις εκατό, άλλος εξήντα κι άλλος εκατό. Άλλος το έχει μόνιμα, άλλος πρόσκαιρα, άλλος ελάχιστα.

Τα σημεία της παραμονής του Αγίου Πνεύματος μέσα μας είναι το βίωμα της υιοθεσίας, δηλ. ότι είμαστε παιδιά του θεού, η ειρήνη μέσα μας, η συγχωρητικότητα που δείχνουμε στους εχθρούς μας, ο πόθος της σωτηρίας μας, ο έλεγχος των παθών μας, η γαλήνη των λογισμών μας, η αύξηση των χαρισμάτων μας, η άφιλαργυρία, η καθαρότητα του σώματος, η ορθή πίστη κ.ά.

Αδελφοί μου,

Ισόβιος είναι ο αγώνας μας για να διατηρήσουμε μόνιμα τη χάρη του Παρακλήτου. Ας φροντίσουμε να έχουμε συνέπεια στη ζωή μας κι εμπιστοσύνη στο Θεό για να βιώσουμε την παρουσία του Αγίου Πνεύματος στην καρδιά μας.

Αρχιμ. Ι.Δ.Φ.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

(Ιωάν. ζ 37-52, η 12) Εγώ ειμί το φως του κόσμου

Τη εσχάτη ημέρα τη μεγάλη της Εορτής, είστήκει ο Ιησούς και έκραξε λέγων Εάν τις διψά, έρχέσθω προς με, και πινέτω. Ο πιστεύων εις έμέ, καθώς είπεν ή Γραφή, ποταμοί εκ της κοιτίας αυτού ρεύσουσιν ύδατος ζώντος. **Τούτο δε είπε περί του Πνεύματος**, ου έμελλον λαμβάνειν οί πιστεύοντες εις αυτόν ούπω γαρ ην Πνεύμα άγιον, ότι ο Ιησούς ουδέπω έδοξάσθη. Πολλοί ούν εκ του όχλου άκούσαντες τον λόγον, έλεγον Ούτος εστίν αληθώς ο Προφήτης. Άλλοι έλεγον Ούτος εστίν ο Χριστός. Άλλοι δε έλεγον Μη γαρ εκ της Γαλιλαίος ο Χριστός έρχεται; Ουχι ή Γραφή είπεν, ότι εκ του σπέρματος Δαυίδ, και από Βηθλεέμ της κώμης όπου ην Δαυίδ, ο Χριστός έρχεται; Σχίσμα ούν εν τω όχλω έγένητο δι αυτόν. Τινές δε ήθελον εξ αυτών πιάσαι αυτόν άλλ' ουδεις επέβαλεν επ' αυτόν τάς χείρας. Ηλθον ούν οι ύπηρέται προς τους Αρχιερείς και Φαρισαίους, και είπον αύτοίς εκείνοι· Διατί ουκ ήγάγετε αυτόν; Άπεκρίθησαν οί ύπηρέται, Ουδέποτε ούτως έλάλησεν άνθρωπος, ως ούτος ο άνθρωπος. Άπεκρίθησαν ούν αύτοίς οι Φαρισαίοι· Μη και ύμεις πεπλάνησθε; μή τις εκ των αρχόντων έπίστευσεν εις αυτόν, ή εκ των Φαρισαίων; άλλ' ο όχλος ούτος, ο μη γινώσκων τον νόμον, έπικατάρατοί είσι. Λέγει Νικόδημος προς αυτούς, ο έλθών νυκτός προς αυτόν, εις ών εξ αυτών Μη ο νόμος ημών κρίνει τον άνθρωπον, εάν μή άκούση παρ' αυτού πρότερον, και γνώ τί ποιει; Άπεκρίθησαν και είπον αύτώ, Μη και σύ εκ της Γαλιλαίας ει; έρεύνησον και ιδε, ότι προφήτης εκ της Γαλιλαίας ουκ έγίγηρται. Πάλιν ούν αύτοίς ο Ιησούς έλάλησε, λέγων Έγώ ειμί το φώς του κοσμου, ο ακολουθών έμοί, ου μη περιπατήση εν τη σκοτία, άλλ' έξει το φώς της ζωής.

Μετάφραση της Ευαγγελικής περικοπής

Την τελευταία ημέρα τη μεγάλη της εορτής στάθηκε ο Ιησούς και φώναξε δυνατά: “Εάν κανείς διψά, ας έλθει σ' έμένα και ας πιει. Εκείνος που πιστεύει σ' εμένα, καθώς είπε ή Γραφή, “θα τρέξουν από την κοιτία του ποταμοί νερού ζωντανού”. **Αυτό το είπε για το Πνεύμα**, το οποίο θα έπαιρναν εκείνοι πού θα πίστευαν σ' αυτόν διότι δεν είχε δοθεί ακόμη Πνεύμα Άγιο, επειδή ο Ιησούς δεν είχε ακόμη δοξασθεί. Πολλοί από το πλήθος, όταν άκουσαν αυτά, έλεγαν: “Αυτός είναι πραγματικά ο Προφήτης”. άλλοι έλεγαν: “Αυτός είναι ο Χριστός”, άλλοι έλεγαν: “Μήπως ο Χριστός έρχεται από τη Γαλιλαία; Δεν είπε ή Γραφή ότι ο Χριστός έρχεται από το σπέρμα του Δαβίδ και από την κωμόπολη Βηθλεέμ όπου ήταν ο Δαβίδ;”. Έγινε λοιπόν διχασμός γι' αυτόν μεταξύ του πλήθους. Μερικοί ήθελαν να τον πιάσουν αλλά κανείς δεν έβαλε χέρι επάνω του. Τότε επέστρεψαν οι υπηρέτες προς τους αρχιερείς και τους Φαρισαίους, οι οποίοι τους είπαν: “Γιατί δεν τον φέρατε;”. Αποκρίθηκαν οι υπηρέτες: “Κανείς άνθρωπος δεν μίλησε ποτέ όπως μιλεί αυτός ο άνθρωπος”. Οι Φαρισαίοι τους αποκρίθηκαν: “Μήπως και σεις έχετε πλανηθεί; Πίστεψε σ' αυτόν κανείς από τους άρχοντας ή τους Φαρισαίους; Όσον γι' αυτόν τον όχλο, που δεν ξέρει τον νόμο, είναι καταραμένος”. Λέγει σ' αυτούς ο Νικόδημος, ο οποίος είχε έλθει εις αυτόν τη νύχτα και ο οποίος ήταν ένας από αυτούς:

“Καταδικάζει άνθρωπο ο νόμος μας εάν δεν τον ακούσει προηγουμένως και μάθει τί έκανε;”. Αποκρίθηκαν σ’ αυτόν: “Μήπως και συ είσαι από τη Γαλιλαία; Ερεύνησε και θα δεις ότι δεν έχει βγει προφήτης από τη Γαλιλαία”. Πάλι ο Ιησούς τους μίλησε και είπε: “Εγώ είμαι το φως του κόσμου. Εκείνος που με ακολουθεί δεν θα περπατήσει στο σκοτάδι αλλά θα έχει το φως της ζωής”.